

За Петя!

Петя Петкова /втората вляво/, заедно с Катя Стоянова, Георги Горчев и Мария Миркова.

В далечната 1968 година бях назначена да преподавам по български език и литература в ОСУ „Йордан Йовков“ – училището в Тузлата. Заедно с Юлита Христова се озовахме най-младите там, сред един вече изграден колектив от учители. Хора, преценили колко важен е техният труд, както и цялото им поведение на учители, възпитатели, приятели и в много случаи родители на тези толкова засегнати от жестокия детски паралич деца. Физически осакатени, а умствено надраснали връстниците си, навярно не само от стимулиращото лечение.

Ние, младите литераторки, бяхме посрещнати и въведени в атмосферата на специалното училище от директорката Керанка Генчева, но получихме обяснения и съвети от целия колектив – Славка Чакова, Мария Миркова, Петя Петкова, Генчо Харизанова, Георги Горчев, Живка Димитрова, Катя Романова и др. Най-внимателни бяха двете приятелки, чаровниците

Мария Миркова и Петя Петкова.

Петя Петкова /която почина на 85-годишна възраст съвсем скоро/ беше висока, стройна, елегантна жена, с най-живите и красиви сини очи. Много общителна, усмихната и приказлива, тя създаваше около себе си особено приятна атмосфера. При тежаваше дарбата да разказва увлекателно, с хумор и ирония, поточно самоирония. Рядко съм виждала Петя тъжна – шестгодишната ѝ дъщеричка Албена се беше разболяла от ревматизъм и трябваше около седмица да остане в болница. Другият случай, когато красивото лице на Петя беше замислено и тъжно, е свързан с боледуването на обичния ѝ съпруг Петко.

Не мога да забравя колко деликатно и отзивчиво Петя ми помогна в труден момент. Учебната година беше започнала, но през м. ноември трябваше да се предприеме промяна в катедрите – аз трябваше да поема обучението по български език в трети клас. Това беше

класът на Петя. Децата трудно се разделиха с учителката си, всяко междучасие тичаха в нейната класна стая и плачеха. Споделих с Петя, попитах я как да ги привлека. Тя не се поколеба да ми сподели, че те много обичат приказки и интересни четива. Още на другия ден, след часовете, започнах да им чета „Книга за джунглата“, за Маугли. От този ден вече децата не се притесняваха от мен.

В нашето училище често посрещахме гости – известни писатели, поети, художници, композитори, артисти – поканени в „Седмичата на детската книга и изкуствата за деца“. Удивително е, как нашата директорка успяваше да ги доведе сред тези толкова изолирани, поради заболяването си деца. След срещата с учениците, видните гости бяха поканвани в учителската стая, където винаги ги очакваше почерпка, спретната от колегите – най-вкусното пандишпанено руло на Мария Миркова, красивия сладкиш „Ден и нощ“ на Петя,

тя беше голяма майсторка и на домашния хляб, много красиво оформен.

В онези времена не ходехме много по света – Москва, Ленинград, Берлин, Будапеща и толкова. Но балчишкият театрален колектив, благодарение на талантливите си самодейци, беше канен на фестивали в Япония, Индия, Холандия, Дания и къде ли не. Не мога да забравя разказите на Мария и Петя за видяното и преживяното. Не беше нужно „да бием път“ до Япония – всичко научихме от обстоятелствения разказ на Петя за преживяванията в самолетите, в хотелите, в посетените градове. Разказано подробно, с много хумор и самоирония. Вече споменах, че това беше неин специалитет. Колко много спомени от онези, повече от 20 години, колко много преживявания около рециталите, с които участвах в градските културни прояви. Разбира се, че съветите и изискванията на Петя към нас, обикновените участници, бяха почти професионални. По нейна инициатива се срещнахме с много известна актриса, която режисира рецитала ни и ни даде полезни наставления.

Последните години се срещаме с Петя на тържествата, празниците и юбилеите, организирани от Клуба на учителите, в който тя бе редовен и активен участник. И последният ми спомен от нея – честване в този клуб, чете свои стихове Иванка Ненкова, разказа интересни неща художникът и балчишки зет Здравко Маринов. Пенсионерките учителки бяха спретнали богата и красива трапеза. Стоях до Петя. През цялото време тя се грижеше за мен да хапна от всички вкусотии, непрекъснато слагаше в чинията ми сладки, защото помнеше, че ги обичам.

На Задущница раздавах сладки за починалите си родители, за съпруга си и за теб Петя! Дано „ти се види“ както казват от векове хората на този ден.

*Почивай в мир!
Мария АНДРЕЕВА*

Международни семейни неразбирателства

На 5 ноември, около 13:45 часа е задържан турският гражданин М.Б. (50 г.). Същият е нарушил заповед за не-

забавна защита на РС Балчик, с което му е забранено да доближава австрийската гражданка Л.Б. (67 г.), както

и семейното им жилище в с. Соколово, общ. Балчик. За случая е уведомена РП Балчик. Извършва се проверка.

Мерки срещу шума в ж.к. „Балик“ Балчик

На 4 ноември, около 01:20 часа е получено съобщение за нарушаване на нощната тишина в района на ж.к. „Балик“ в град Балчик. На място е съставен АУАН по наредбата на общината

срещу организатора на мероприятияето. При напускане на входа на жилището, полицейските служители са пресрещнати от П.П. (19 г.) от град Балчик. Същия проявява агресия спрямо тях, като

опитва да ги удари и отправя нецензурирани думи.

С полицейска мярка за срок от 24 часа П.П. е задържан в РУ МВР Балчик. По случая е образувано досъдебно производство.

Кражба на гуми и джанти

На 6 ноември, около 08:40 часа е получено съобщение за извършена кражба от частен имот на територията на с. Соколово, обл.

Добрич. Установено е, че чрез взлом на входна врата неизвестен извършител е проникнал в стопанска постройка. По данни на

тъжителя е извършена кражба на 6 броя автомобилни гуми ведно с джанти. По случая е образувано досъдебно производство.

Клуб „Здраве“ Балчик, с председател Тодорка Харизанова, бе на посещение на пенсионерите от град Елена и има наситена културна програма. Фото: Елена МИЛКОВА

Пети по ред Шахматен фестивал „Балчик“

Програма на фестивала:

1. Градско първенство по шахмат.	Дата: 9 декември 2017 год.
2. Турнир по шахмат за пенсионери.	Дата: 10 декември 2017 год.
3. Шести Детски турнир „Надеждите на Балчик“	Дата: 16 декември 2017 год.
4. Десети Мемориал „Иван Райчев“	Дата: 17 декември 2017 год.

„Слънчеви лъчи“

На 28 октомври се проведе Седмият турнир от детската верига „Слънчеви лъчи“ – гр. Варна.

Участваха 27 деца от Балчик, Варна, Добрич и Вълчи дол. Децата от Балчик бяха: Шарлот Ауси /8г./, Мартин Димитров /9г./ и Момчил

Петров /9г./ Участваха за първи път на такова състезание и се представиха чудесно. Мартин постигна 2.5 т., Момчил – 2 т., а Шарлот Ауси – 1.5 т. от 6 изиграни партии.

Показаха страхотно желание за игра и се бореа до последно във

всяка една от партиите. Неслучайно техните партии приключваха последни. Следващият детски турнир ще бъде на 25 ноември, отново във Варна.

*Красимир КИРЧЕВ
Председател на ШК „Балчик“*

Прощално слово за Петя Петкова

Опечалено семейство, колеги, роднини, съграждани!

Днес за нас е тъжен ден, защото се разделяме с една достойна учителка и приятелка.

С Петя сме свързани цял живот. Професионално, като учители в гр. Каварна, Балчик и най-близко от създаването на санаториално училище „Йордан Йовков“ Тузлата от 1967 г. до пенсионирането ни през 1987 година.

Тя беше любимка на колектива или както сама казваше „нашият

втори дом“. Обичаха я учителите, медицинските работници, децата, на които беше учителка, приятелка. Ние я обичахме за нейната добротата, лъчезарна усмивка, чувство за хумор. Където и да беше, завладяваше присъствието си с ведро настроение, създаваше уют, за което и благодарим.

Гражданите на Балчик я помнят от театралния състав на читалище „Паисий Хилендарски 1870“, където играеше много роли, на които се смяхме или

плакахме. Участва в състава, който пътува до далечна Япония, Индия, Холандия, Дания, където запознаваха зрителите с българското изкуство и се връщаха с похвали и награди.

Беше отговорна любеща съпруга, майка и баба.

Всеки, който се е докоснал до нея, ще я помни с добро.

Скъпа, Петя, ти изпълни своя дълг с любов!

Сбогом! Почивай в мир!

Керанка ГЕНЧЕВА